

РЕШЕНИЕ

№ 976

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Г СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Татяна Димитрова

Членове: Румяна М. Найденова
Петър Милев

при участието на секретаря Алина К. Тодорова
като разгледа докладваното от Татяна Димитрова Въззивно гражданско дело
№ 20221100511396 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С Решение № 20051484 от 03.08.2022, 79 състав, СРС по гр.д. №48367 от 2020 год. е частично уважен предявеният от С. Й. Й., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, ул. **** чрез процесуалния си представител адв. Я. Д. от САК с адрес за призоваване: гр. София, пл. ****, офис 10 срещу Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“, с адрес: гр. София, ул. **** иск с правно основание чл. 78, ал. 3 ЗДСл, по силата на което последният е **ОСЪДЕН** да заплати на ищцата сумата от **17 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки, страдания и негативни изживявания, вследствие на трудова злополука от 10.10.2019 г., ведно със законната лихва от датата на увреждането – 10.10.2019 г. до окончателното плащане, както и сумата от **595,00 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – направени разходи за лечение и възстановяване, а именно: провеждане на физиотерапевтични комбинирани процедури, като е **ОТХВЪРЛЕН** иска за неимуществени вреди за разликата над уважения размер от 17 000 лв. до пълния предявен размер от 25 000 лв., или за размера от 8 000 лв. Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ е осъден да заплати на основание чл.78, ал.1 от ГПК вр. чл. 38, ал.2 от ЗАдв и сумата от **892,19 лв.**, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство по делото, както и на основание чл.78, ал.6 от ГПК сумата от 1 159,57 лева по сметка на СРС, представляваща дължима държавна такса и депозит за СМЕ.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“, с която оспорва първоинстанционното решение като неправилно, незаконосъобразно и постановено в нарушение на съдопроизводствените правила. Въззивникът оспорва изцяло изводите на СРС относно притежаваната от Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ пасивна процесуална легитимация да отговаря по така предявения иск. Оспорва, че с ищцата по делото са се намирали в трудови правоотношения, като същата не е била назначавана на като служител в Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“. Въвежда твърдения, че ненадлежно е уведомен относно промените във връзка с конституираните ответници, както и за изготвената и депозирана от назначеното вещо лице съдебно – медицинска експертиза. Моли съда, да отмени първоинстанционното решение като неправилно и незаконосъобразно, като на негово място постанови ново, с което да отхвърли така предявените претенции. Претендира разноски.

Въззиваемият оспорва жалбата. Твърди, че първоинстанционното решение е правилно, поради което моли съда да го остави в сила. Претендира разноски.

Софийски градски съд, като взе предвид становищата на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Ищцата С. Й. Й., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, ул. **** чрез процесуалния си представител адв. Я. Д. от САК с адрес за призоваване: гр. София, пл. ****, офис 10 твърди, че със Заповед № 8121К-2590/10.02.2017 г. на Министерство на вътрешните работи е назначена като държавен служител на длъжността – главен експерт в сектор „Психологично осигуряване на структури в гр. София“ на отдел „Психологично осигуряване на структури на МВР“ към Института психология – МВР, поради което се е намирала в служебно правоотношение с посочения от нея като евентуален ответник Главна дирекция „Национална полиция“. Поддържа, че на 10.10.2019 г., около 07:50 часа, в гр. София, в близост до метростанция „Софийски университет Свети Климент Охридски“ при придвижване по обичайния път/маршрут от постоянното си местоживееие към работното си място е претърпяла трудова злополука, която е призната за такава с влязло в сила разпореждане № 28887/18.10.2019 г. на ТД на НОИ – С. град. Уточнява, че инцидентът е настъпил при следните обстоятелства: на около 3-4 метра след подвижната пътека в прехода между метростанция „Софийски университет Свети Климент Охридски“ и изхода към светофара на „Орлов мост“ се подхлъзва, в резултат на което тялото ѝ се усуква и пада върху лявата ѝ ръка, поемайки цялата му тежест. Сочи, че вследствие на инцидента е получила следното травматично увреждане: фрактура (счупване), многофрагментна, на главата на лявата раменна кост с навяхване на лявата раменна става, като непосредствено след него бил извършен преглед от ортопед-травматолог и е поставена ортезна имобилизация за период от 30 дни. Заявява, че на 08.11.2019 г. е прегледана от лекар специалист, който поради ограничения обем на движение в лявата раменна става е назначил ЛФК и ФТР, след което на 12.11.2019 г. и на 20.11.2019 г. е прегледана от специалист по

физикална и рехабилитационна медицина, като са □ направени необходимите изследвания, но поради продължаващите оплаквания от болки и ограничени движения в лявото рамо на 22.11.2019 г. отново е прегледана от лекар специалист, който □ е назначил рехабилитация. Заявява, че на 06.12.2019 г. е постъпила за рехабилитация в отделението по физикална и рехабилитационна медицина към Медицински институт – МВР с оплаквания от болки, оток и ограничени движения в областта на лявата раменна става, както и затруднено самообслужване, като отново е преминала през физиотерапевтични процедури, след което на 13.12.2019 г. е била изписана. Впоследствие на 10.01.2020 г. отново е била прегледана от ортопед – травматолог, който е констатирал, че ограничените движения в областта на лявата раменна става персистират, поради което □ е дадено медицинско предписание за продължаване на ЛФК и ФТР, но след като оплакванията в травмираната област са продължили – на 14.01.2020 г. отново е била хоспитализирана в отделението по физикална и рехабилитационна медицина към Медицински институт – МВР за продължаване на рехабилитацията, от където е изписана на 21.01.2020 г. Сочи, че поради персистиране на болката в областта на лявото рамо на 21.02.2020 г. е била приета за трети път в отделението по физикална и рехабилитационна медицина към Медицински институт – МВР, където □ е направена магнитно-резонансна томография на лявото рамо (ЯМР), при която е установена многофрагментна фрактура на главата на раменната кост без дислокация, но в състояние на непълна консолидация, след което на 28.02.2020 г. е била изписана. Допълва, че оплакванията от болки в рамото продължили и след дехоспитализацията □, поради което на 11.03.2020 г. и на 17.03.2020 г. отново се подложила на медицински прегледи. Заявява, че поради предписание за продължаване на физиотерапията се наложило ползването на отпуск поради временна неработоспособност за период от общо 170 календарни дни, обхващащи периода от 10.10.2019 г. до 27.03.2020 г., за което са □ издадени 8 броя болнични листа. Сочи, че последиците от претърпения инцидента са се проявили във физическа невъзможност от извършване на активни и пасивни движения, задоволяване на ежедневните си битово-хигиенни нужди и потребности, нарушения на съня и др., като се наложило и приемането на обезболяващи медикаменти, които обаче имали само временно действие. Освен това, твърди, че последиците от инцидента намерили отражение и върху психиката □, тъй като започнала да проявява по-висока напрегнатост и раздразнителност в сравнение с преди. Допълва, че е направила разходи за лечение и възстановяване, а именно: провеждане на физиотерапевтични комбинирани процедури в размер на 595 лв. съгласно фактура № 172/14.09.2020 г., ведно с фискален бон към нея. По изложените съображения отправя искане за присъждане в нейна полза на сумите, както следва: 25 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки, страдания и негативни изживявания, вследствие на трудова злополука от 10.10.2019 г., ведно със законната лихва от датата на увреждането – 10.10.2019 г. до окончателното плащане /след допуснато в открито съдебно заседание на 26.05.2022 г. изменение на иска чрез увеличаване на размера му/, както и 595 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – направени разходи за лечение и възстановяване, а именно: провеждане на физиотерапевтични комбинирани процедури, чието заплащане претендира от Главна

дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ като предпочитан ответник, тъй като на основание § 83 от ПЗР към ЗИД на ЗМВР (Обн. ДВ, бр. 60/2020 г.) се явява правопреемник на Главна дирекция „Национална полиция“, с която се е намирала в служебно правоотношение към момента на настъпване на увреждането – 10.10.2019 г., както и от самата Главна дирекция „Национална полиция“, като евентуален ответник /съгласно посоченото, в уточнителна молба от 19.07.2021 г., поддържана от ищцата и в открито съдебно заседание на 28.04.2022 г./. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131 ГПК предпочитаният ответник Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ не оспорва, че на основание § 83 от ПЗР към ЗИД на ЗМВР (Обн. ДВ, бр. 60/2020 г.) се явява правопреемник на Главна дирекция „Национална полиция“. Не изразява становище по същество на спора.

Евентуалният ответник Главна дирекция „Национална полиция“ оспорва исковете при твърдението, че на основание § 83 от ПЗР към ЗИД на ЗМВР (Обн. ДВ, бр. 60/2020 г.) правопреемник на активите, пасивите, правата, задълженията и архивния му фонд се явява Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“, която следва да отговаря по тях.

С определение от 14.02.2022 г. съдът е отделил за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че към 10.10.2019 г. ищцата С. Й. Й., ЕГН ***** е заемала длъжност на държавен служител – главен експерт в сектор в сектор „Психологично осигуряване на структури в гр. София“ на отдел „Психологично осигуряване на структури на МВР“ към Института психология – МВР, както и, че на същата дата, около 07:50 часа, в гр. София по описания в исковата молба начин тя е претърпяла инцидент, който по надлежния ред е признат за трудова злополука.

Във връзка с изложените с исковата си молба фактически твърдения от страна на С. Й. Й. са представени заповед за назначаване № 8121К-2590/10.02.2017 г. на Министерство на вътрешните работи заповед за повишаване в ранг № 8151К-7143/20.03.2019 г. на административния секретар на МВР, заповед за определяне на основна месечна заплата № 8127К-6192/14.02.2019 г. на административния секретар на МВР, декларация за трудова злополука от 15.10.2019 г., протокол от 16.10.2019 г. за разследване на трудова злополука с участието на С. Й. Й., както и разпореждане № 28887/18.10.2017 г., издадено от длъжностно лице при ТП на НОИ – София град, с което инцидентът от 10.10.2019 г. е установен и признат за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 КСО. В последното е отразено, че злополуката е станала при придвижване по обичайния път от основното място на живеене към работното място, при което пострадалата се подхлъзва, пада и получава счупване на горния край на раменната кост на лява ръка.

От заключението на вещото лице по съдебномедицинската експертиза, изготвено след анализ на материалите по делото, в частност представените медицински документи – 3 броя епикризи съответно от 13.12.2019 г., от 21.01.2020 г. и от 28.02.2020 г. от отделение по физикална и рехабилитационна медицина към Медицински институт – МВР, амбулаторен лист № 187/17.03.2020 г., Я. № 0722/27.02.2020 г. и др., както и извършен личен преглед на

ищцата, се установява, че в резултат на процесната трудова злополука С. Й. Й. е получила многофрагментно счупване на главата и шийката на лявата раменна кост без дислокация на фрагментите. На база описаната документация и при проведен непосредствен преглед, вещото лице заключава, че лечението, което е проведено на ищцата във връзка с полученото травматично увреждане, се е явявало необходимо. С оглед констатираните увреждания, вещото лице е потвърдило затрудненията, с които се е сблъскала ищцата в хода на възстановяването си.

От представените 8 броя болнични листа се установява, че С. Й. Й. е била в отпуск поради временна неработоспособност за периода от 10.10.2019 г. до 27.03.2020 г. с посочена в тях причина: трудова злополука по чл. 55, ал. 2 КСО и поставена диагноза: „счупване на горния край на раменната кост“.

За състоянието на С. Й. Й. непосредствено след инцидента и по време на възстановяването □ по делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелката Е.М.М. /дъщеря на ищцата/, показанията на която съдът е кредитирал като обективни и достоверни, независимо от факта, че същата е дъщеря на ищцата. Последните, преценени в съответствие с разпоредбата на чл. 172 ГПК, са житейски достоверни, в голяма степен кореспондиращи с констатациите на заключението по съдебномедицинската експертиза, възпроизвеждащи непосредствените впечатления на лице, което е било най-близо до ищцата в този момент и е полагало грижи за нея.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав достигна до следните правни изводи:

Въззивната жалба е подадена в срок от лице с правен интерес и се явява процесуално допустима.

В конкретния случай, настоящият въззивен състав намира, че първоинстанционния съд неправилно е приел, че посоченият от ищцата ответник - Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ е надлежен ответник в гражданския процес, поради което е постановил недопустим съдебен акт.

Действително, конституираният по делото ответник притежава както качеството на юридическо лице, така и качеството на първостепенен разпоредител с бюджет. На първо място, качеството на юридическо лице се извежда от разпоредбата на чл.37, ал.2 от Закон за министерството на вътрешните работи, където се предвижда, че главните дирекции са юридически лица. На второ място, съгласно пар. 6, т.3 от Преходните и заключителни разпоредби на Постановление № 73 на МС от 27.03.2015 г. за определяне на второстепенните разпоредители с бюджет по бюджета на Министерството на вътрешните работи (Загл. изм. – ДВ, бр. 83 от 2020 г., в сила от 1.10.2020 г.) Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ притежава и качеството второстепенен разпоредител с бюджет. Въз основа на тези констатации следва и извода, че Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ е процесуално легитимирана по смисъла на чл.27, ал.2, изр.1 от ГПК. Съгласно тълкуването на цитираната

разпоредба, държавният орган може да притежава качеството юридическо лице, т. е. да е правосубектен, но може и да не притежава това качество, ако е процесуално правоспособен на основание чл. 27, ал. 2, изр. 1 от ГПК, като разпоредител със собствен бюджет. Само ако държавният орган, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите не е процесуално правоспособен по чл. 27, ал. 2, изр. 1 от ГПК, процесуално легитимиран да отговаря по предявения срещу него иск на основание 27, ал. 1, изр. 2 от ГПК е онзи висшестоящ по отношение на него орган, който е разпоредител с бюджетни кредити. Правилни са констатациите на първата инстанция в тази насока.

Неправилно, обаче, според въззивния съд, първата инстанция е използвала гореописаните констатации за да обоснове отговорността за имуществени и неимуществени вреди на ответника за претърпяната от ищцата трудова злополука. Принципната възможност Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“, в качеството си на юридическо лице и второстепенен разпоредител с бюджет, да притежава пасивна процесуална легитимация, не означава, че в конкретния случай същата е доказана. Неправилен в случая е изводът, че ищцата е назначена в Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“. Безспорно е, че ищцата е служител на МВР, а видно от систематичното тълкуване на чл.142, ал.1, т.2 ЗМВР вр. пар. 86 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗМВР същата е притежавала качеството на държавен служител. Орган по назначаването е Министъра на вътрешните работи, видно и от гореописаната заповед, по силата на която ищцата е назначена на заеманата от нея длъжност, подписана от министъра на вътрешните работи. След направена справка относно структурата и йерархията в Министерството на вътрешните работи се установява, че Института по психология – МВР, където ищцата е полагала труд, е разпределен при структурите, звената и длъжностите, които са на пряко подчинение на Министъра на вътрешните работи. Институтът по психология - МВР, от своя страна, съгласно разпоредбата на чл.37 от ЗМВР е определен като „основна структура на МВР“ (ал.1, т.11), поради което приложение намира разпоредбата на чл.238, ал.5 от ЗМВР във връзка с чл.37, ал.1, т.11 вр. с чл.11, ал.1 от Наредба № 8121з-920 от 13.07.2017 г. за условията и реда за изплащане на обезщетенията по глава единадесета от Закона за Министерството на вътрешните работи. Изводът, който следва от това е, че в настоящата хипотеза, а именно при претърпяна тежка или средна телесна повреда, причинена при или по повод изпълнение на служебни задължения, обезщетенията се разрешават от ръководителите на основни структури по смисъла на чл.37 от ЗМВР, които при произнасянето си издават заповед. Предвид, обаче, че Института по психология – МВР не е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от ГПК, не се явява първостепенен или второстепенен разпоредител с бюджет, съгласно приложимите нормативни актове, процесуално легитимиран да отговаря по предявен срещу него иск на основание 27, ал. 1, изр. 2 от ГПК е онзи висшестоящ по отношение на него орган, който е разпоредител с бюджетни кредити. В случая това е Министерството на вътрешните работи.

Съдът е длъжен служебно да следи за процесуалната правоспособност и

дееспособност на страните и съответно да предприеме действия по чл. 27, ал.2 във връзка с чл. 127 от ГПК за конституиране на надлежна правосубектна страна в процеса, и след като не е сторил това, е постановил недопустим съдебен акт. Първоинстанционният съд не е отчел факта, че процесуалните предпоставки са условия за допустимост на търсената правна защита, и само при наличието им съдът може да пристъпи към разглеждане и решаване на спора по същество. Поради изложените съображения и на основание чл. 270, ал.3, изр.1 от ГПК решението на Софийския районен съд следва да бъде обезсилено, като процесуално недопустимо, без да се обсъждат доводите по същество във въззивната жалба, а производството по делото – прекратено.

По разноските:

С оглед изхода на делото въззивникът има право на разноски във въззивната инстанция – 1 930 лева, представляваща заплатено възнаграждение на юрисконсулт. Дължимото юрисконсултско възнаграждение, което съдът присъжда, се равнява на адвокатското възнаграждение, определено на основание чл.7,ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 20051484 от 03.08.2022, 79 състав, СРС по гр.д. №48367 от 2020 год. е частично уважен предявеният от С. Й. Й., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, ул. **** чрез процесуалния си представител адв. Я. Д. от САК с адрес за призоваване: гр. София, пл. ****, офис 10 срещу Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“, с адрес: гр. София, ул. **** иск с правно основание чл. 78, ал. 3 ЗДСл, по силата на което последният е **ОСЪДЕН** да заплати на ищцата сумата от **17 000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки, страдания и негативни изживявания, вследствие на трудова злополука от 10.10.2019 г., ведно със законната лихва от датата на увреждането – 10.10.2019 г. до окончателното плащане, както и сумата от **595,00 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – направени разходи за лечение и възстановяване, а именно: провеждане на физиотерапевтични комбинирани процедури, като е **ОТХВЪРЛЕН** иска за неимуществени вреди за разликата над уважения размер от 17 000 лв. до пълния предявен размер от 25 000 лв., или за размера от 8 000 лв.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК С. Й. Й., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, ул. **** чрез процесуалния си представител адв. Я. Д. от САК с адрес за призоваване: гр. София, пл. ****, офис 10 да заплати на Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“, с адрес: гр. София, ул. **** сумата от 1 930 лева, представляваща разноски във въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВКС с касационна жалба при условията на чл. 280, ал. 1 от ГПК, в едномесечен срок от съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____